

מ"ת 63067/01/14 - מדינת ישראל נגד מ. ש., ת. ג., מ. ז., ט. ז.

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופט אהרן פרקש, סגן נשיא

מ"ת 63067-01-14
מדינת ישראל נ' ש.(עציר) ואח'

מדינת ישראל
ע"י עו"ד ג'ניה קליימן מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

המבקשת

נגד
המשיבים

1. מ. ש.(עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אכרם חלייחל
2. ת. ג. (עציר)
3. מ. ז. (עציר)
4. ט. ז. (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מיה גלעדי

החלטה

לפניי בקשה למעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. בד בבד עם הגשת הבקשה הוגש נגד המשיבים כתב אישום.

כתב האישום:

בפרק העובדות של כתב האישום מגוללת המאשימה את העובדות הבאות:

1. י. נ. (להלן: "המתלונן"), מאורס לר. ק. (להלן: "ר."), אשר הינה גיסתו של הנאשם 1 (להלן: "הנאשם"). בין המתלונן לבין הנאשם קיים סכסוך על רקע משפחתי.

ביום 13.1.14, נכנס הנאשם יחד עם מ. ח. (להלן: "חלואני") וע. ס. (להלן: "ס.") לחצר בית משפחת ק., וגנב קטנוע מסוג יאנג, השייך למתלונן.

למחרת, הגיע המתלונן לתחנת המשטרה למסור הודעה על גניבת הקטנוע.

2. ביום 15.1.14, שלח הנאשם הודעת טקסט לר. בה נכתב "תסתכלי על עצמך, אני עדיין לא התחלתי".

בעקבות האיום, הגיע המתלונן פעם נוספת לתחנת המשטרה ומסר הודעה נוספת. המתלונן אף מסר כי ברשותו תיעוד הגניבה בווידיאו וכי יכול לדאוג שחלואני יגיע לחקירה.

3. המתלונן נסע לראס אל-עמוד בכדי להביא את תיעוד הווידאו ואת ח לתחנת המשטרה. בדרכו למקום שוחח עם א קוויידא עמו שח נמצא בבית הקפה של טהה בראס על עמוד (להלן: "בית הקפה").

4. בסמוך לאמור נודע לנאשמים ולאחרים על כך שהמתלונן מתכוון להגיע לבית הקפה והם קשרו קשר להכותו ולמנוע ממנו להעביר את תיעוד הווידאו של הגניבה למשטרה.

5. בשעה 22:00 לערך, הגיע המתלונן ברכב אאודי לאזור בית הקפה, שם פגש בח, וביקש ממנו להתלוות אליו לתחנת המשטרה לשם מסירת הודעתו.

עם כניסת ח לרכב, ובמסגרת הקשר, הגיעו הנאשמים יחד עם אחרים אשר זהותם אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחרים"), שלפו את המתלונן מהרכב בו נהג, היכוהו באמצעות אלות, סטרו לו ונתנו לו אגרופים, והכל בצוותא חדא.

הנאשם הורה ליתר הנאשמים והאחרים להכות את המתלונן ולגנוב את המעיל שעל גופו של המתלונן.

הנאשמים והאחרים, בצוותא חדא, הפשיטו את המתלונן ממעילו וגנבו אותו כשבו טלפון נייד מסוג "סמסונג גלקסי", כ - 6,000 ₪ במזומן, כרטיס אשראי, תעודת זהות, רישיון נהיגה, כרטיס רב-קו וכן רסיבר ובו הווידאו המתעד את הגניבה.

המתלונן ברח מהמקום, כאשר הוא מותיר את רכבו מאחור. לאחר מכן, הוחזר הרכב לבית משפחת ק.

6. כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למתלונן סימני חבלה בכתפיים וכן שפשופים במרפק ימין.

7. במעשיהם המתוארים לעיל גנבו הנאשמים דבר, ובשעת המעשה ביצעו אלימות באדם כדי להשיג את הדבר, עשו דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי, בסיכול הזמנתו של עד והעלמת ראיות, ואילו הנאשם גנב רכב ואיים על אדם בפגיעה שלא כדין בגופו של אדם אחר, בכוונה להקניטו.

8. על כל אלה, הואשמו המשיבים כולם בעבירות הבאות:

שוד - עבירה לפי סעיף 402(א) חוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); **שיבוש מהלכי משפט** - עבירה לפי סעיף 244 לחוק.

הנאשם הואשם גם בביצוע עבירות של **גניבת רכב** - עבירה לפי סעיף 413ב' לחוק **ואיומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

המסגרת הנורמטיבית

9. דינה של הבקשה להידון על פי הוראות סעיף 21(א) ו - (ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "**חוק המעצרים**"). היינו, יש לבחון האם קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות למשיבים בכתב האישום, האם קמה עילת מעצר, והאם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בחלופת מעצר, בדרך שתפגע בצורה פחותה במשיבים.

עמוד 2

ראיות לכאורה

10. בבקשה בכתב ובדין טענה ב"כ המבקשת, עוה"ד ג'ניה קליימן, כי כתב האישום מתאר שלושה אירועים עוקבים:

האירוע הראשון הוא גניבת קטנוע מביתו של המתלונן על ידי המשיב. לגבי אירוע זה קיימת עדות של מפליל שותף שהיה איתו בעת ביצוע העבירה. בנוסף לכך ישנן ראיות לנוכחותו של המשיב במקום, וההתעניינות שלו לגבי הימצאותו של הקטנוע מהמקום ממנו נגנב. כמו כן בידי התביעה סרט בו נראים שלושה אנשים שאחד מהם הוא המשיב.

האירוע השני שבכתב האישום, הוא איומים, כאשר בידי המבקשת הודעתה של ר ק שקיבלה מסרון בטלפון הנייד שלה עם מסר מאיים, שבו נאמר "תסתכלי על עצמך, אני עדיין לא התחלתי". שליחת מסרון זה הוטחה בפני המשיב בחקירתו, והוא אישר שהמסרון נשלח ממספר הטלפון שלו.

האירוע השלישי המיוחס לכל המשיבים, הוא אירוע השוד. העד שמפליל לגבי גניבת הקטנוע על ידי המשיב, היה נוכח באירוע של השוד, ומוסר את שמות המעורבים. לטענת המבקשת, המשיב קושר את עצמו למקום, כאשר המשיבים האחרים מכחישים זאת. בנוסף למתלונן, ישנו עד נוסף אשר מוסר את שמם של המשיבים. נערכו עימותים בין המתלונן לבין כל אחד מהמשיבים. ב"כ המבקשת מודה, כי באחד העימותים התבלבל המתלונן בשמו של אחד מהמשיבים, אולם הצביע עליו כמי שנכח באירוע. לנושא זה, כך הטענה, אין משמעות מיוחדת לאור העובדה שהמתלונן ראה אותם מולו ואמר כי אלו האנשים שביצעו את השוד.

11. ב"כ של המשיב, עו"ד חלייחל, טען, כי בין המתלונן לבין המשיב קיימת קרבה, שכן המתלונן מאורס לאחותה של אשתו של משיב, ועומד להתחתן איתה בעוד כחודשיים. המתלונן והמשיב היו חברים טובים מאוד, עובר לאירועים שבכתב האישום. זמן קצר לפני אירועים אלה, המתלונן סיפר לארוסתו שהמשיב בוגד באשתו, ויש לו חברה מבית חנינא. דברים אלה הגיעו לאוזניה של אשתו של המשיב, וזה מקור הסכסוך.

אשר לגניבת הקטנוע טען ב"כ המשיב, כי אומנם קיים סרט צילום, אולם לא ניתן לזהות את החשודים. אין רואים את פניהם ולא ניתן לזהות מי אלו שגנבו את הקטנוע. ב"כ המשיב מודה כי לגבי מרשו ישנן מספר ראיות נסיבתיות, אך לטעמו אין בכוחם להוביל למסקנה כי היה בין אלה שגנבו את הקטנוע. ב"כ המשיב הוסיף וטען, כי בנושא גניבת הקטנוע, נעצרו שני חשודים נוספים האחד הוא ס, והשני הוא המפליל העיקרי ששמו ח, שהוא גם המפליל העיקרי באירוע השוד. לגבי ח, טוען ב"כ המשיב כי המדובר בבחור צעיר אשר הינו מפגר ומעורער בנפשו ש"אינו יודע את המציאות בה הוא חי". לטענת ב"כ המשיב, ח מסר שלוש גרסאות מעת מעצרו עד ששוחרר, גם ביחס לגניבת הקטנוע, וגם ביחס לאירוע השוד. על פי הנטען, בשתי הגרסאות הראשונות ביחס לגניבת הקטנוע, הוא הרחיק את עצמו כליל מאירוע זה, וכן הרחיק את האחרים. ואילו בגרסתו השלישית מספר שהיה יחד עם ס ועם המשיב באירוע גניבת הקטנוע. לטענת ב"כ המשיב מסר ח. כי הקטנוע הועמס על רכב מסוג קונקט, כאשר ח אינו יודע לבטא מילה זו. עוד נטען, כי בניגוד לגרסה זו של ח, בסרט הצילום נראה כי מישהו נסע על הקטנוע. כן נטען, כי ח אינו קושר בצורה ישירה את המשיב למעשה גניבת הקטנוע, אלא שרק

נכח באזור. ב"כ המשיב מלין גם על דרך גביית הודעתו של ח, וסבור כי מבלי שבית המשפט יתרשם מעדותו יחסא למטרה. מוסיף וטוען ב"כ המשיב, כי ח היה עצור יחד עם ס בחשד לגניבת הקטנוע, וזאת עד להגשת הצהרת תובע, ואולם לאחר מכן שוחררו השניים, וזאת במטרה למנוע מח להיות על ספסל הנאשמים יחד עם יתר הנאשמים, על מנת שבית המשפט לא יוכל להתרשם ממנו לשלילה.

אשר לאירוע גניבת הקטנוע טוען עוד ב"כ המשיב, כי קיים עד נוסף אשר מוסר כי המשיב שאל אותו לגבי הקטנוע החונה אצל חמיו של המתלונן, אולם אותו עד לא ראה את אירוע גניבת הקטנוע. העובדה שהמשיב היה באזור אינה מובילה בהכרח למסקנה כי היה שותף לגניבת הקטנוע.

עד נוסף שמנסה לקשור את המשיב ואחרים לגניבת הקטנוע, הוא חמיו של המשיב, אולם לטענת סנגורו של המשיב, עדותו של זה נסמכת על עדות מפי השמועה, וציין את שמו של המשיב רק לאחר שהבין מהאחר שהמשיב היה במקום ולאחר מכן צפה בסרט ומסר את שמו של המשיב. על פי הנתען, הקטנוע לא נמצא עד היום ואין כל ראיה ישירה הקושרת את המשיב לגניבתו - אין טביעות אצבע, ולא נעשה איכון שיחות לראות האם המשיב אכן היה במקום. לעומת כל אלה, כך הטענה, המשיב ואשתו מסרו כי המשיב היה בעבודה וחילק כביסה לבתי מלון, והיה מקום כי המשטרה תבצע איכון טלפוני לשעת הגניבה במגמה להפריך את גרסתו של המשיב, וכך לא נעשה.

אשר לאישום של האיומים המיוחס למשיב נטען על ידי בא כוחו, כי הוא כופר בקיומן של ראיות לכאורה או אף בחשד סביר לביצוע איומים. לטעמו המסרון נכתב בשפה האנגלית ואין בו כל איום, על אף שאין כפירה כי המסרון נשלח מהטלפון שלו.

אשר לעבירה של שיבוש מהלכי משפט, נטען על ידי הסניגור המלומד, כי לא נעשתה על ידי מרשו כל עבירה של שיבוש. המשיב נעצר, מסר את גרסתו, לא ניסה להתחמק, ולא ביצע כל פעולת שיבוש.

אשר לאישום בגין השוד, טוען ב"כ המשיב, כי המתלונן הגיע עם אחד מגיסיו שהיה איתו ברכב לבית הקפה, נוצרה סיטואציה שח טוען שהמתלונן קרא לו לרכב והכניס אותו בכוח לרכב, בשלב הזה נוצרה מהומה גדולה בפתח בית הקפה. אנשים ניסו לעזור לו לחלץ את ח החטוף מתוך הרכב. המתלונן מוסר בעדותו שבשלב זה הותקף על ידי המון של כ- 15 אנשים לפחות, וכאשר יצא מהרכב, מוסר הוא כי הבחין בפניהם של שלושה אנשים, כאשר אחד מהם הינו המשיב אותו הוא מכיר, ועוד שניים ממשפחת ז - שניים מהנאשמים הנותרים. על פי הנתען, בשום שלב לא נאמר שהמשיב היה בין אלה שהיכו אותו. בהמשך הודעתו מוסר המתלונן כי הפשיטו מעליו את מעילו, אולם אינו מוסר מי עשה זאת, כאשר במעיל היה הפלאפון, סכום כסף של 6,000 ₪ וחפצים נוספים.

על פי הנתען, עד נוסף שנכח במקום כאשר נשאל אם הוא ראה מי נתן מכות למתלונן, השיב כי לא ראה זאת, ואף כאשר נשאל במפורש האם המשיב היכה את המתלונן, השיב בשלילה. מוסיף וטוען ב"כ המשיב, כי לצורך ביצוע עבירת השוד, צריך שיהא תכנון מוקדם וכוונה, ואולם במקרה דנן המטרה לא היתה גניבה של המעיל, והתקיפה עצמה כביכול, אם התרחשה, אף היא לא היתה במטרה לגנוב את מעילו של המתלונן, ואין כל הודעה הקושרת את מי מהנאשמים בגניבת המעיל עצמו. מסכם ב"כ המשיב, כי לא מתקיימות ראיות לכאורה לעבירות

השוד, וגם אם היתה גניבה ושימוש בכוח, לא מתקיים היסוד הנפשי הנדרש לכך.

12. ב"כ המשיבים 4-2, עו"ד מיה גלעדי, טענה כי אם בוחנים את נושא הראיות לכאורה במובן הטכני על פי הלכת זדה (בש"פ 8087/95 **זדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133 (1996)), כי אז בכל תיק קיימות ראיות לכאורה. השאלה המרכזית היא לגבי מהות העניינים והכרסום בראיות אלו. עו"ד גלעדי ביקשה לאמץ את דבריו של ב"כ המשיב והוסיפה כי קיימת בעיה של זיהוי המהווה משום כרסום בראיות לכאורה. על פי הנטען, בעת העימות בין המתלונן לבין המשיב 2, סבר המתלונן כי המדובר למעשה במשיב 4, והוא מאשים אותו באירוע הראשון. עוד מלינה עו"ד גלעדי, על מחדלי חקירה בקשר לשני המשיבים האמורים. ב"כ המשיבים ממשיכה וטוענת, כי בקשר למהומה שנוצרה בסמוך לבית הקפה, המתלונן בעצמו מוסר מספר גרסאות ואינו יודע להצביע מי בדיוק היכה אותו. המדובר בקטטה שבשלב כלשהו הצטרפו המשיבים 4-2. לטענתה, גישת המאשימה היא כי הרצון לגנוב מהמתלונן את הפלאפון היה לצורך שיבוש החקירה. אולם העובדות מסתדרות עם דברים הרבה יותר פשוטים - קטטה המונית, צעקות של נשות הכפר שרוצחים וחוטפים אדם, ואז מתאספת קבוצה גדולה של אנשים ובסופו של יום המתלונן מוצא מהרכב ונפצע בצורה מינורית. לא היה שימוש בנשק חם, או בסכינים, או במקלות.

13. ב"כ המבקשת השיבה לטענות ב"כ המשיבים, כי ח.ו.ס חשודים באירוע של גניבת הקטנוע בלבד, ולא באירוע של התקיפה והשוד. כיוון שמדובר בשני צעירים ללא עבר פלילי, החשודים באירוע רכוש בלבד, וכיוון שאין המדובר בתיק מעצר, לא הוגש נגדם בשלב זה כתב אישום. עוד נאמר, כי באי כוח המשיבים לא הציגו מסמך כלשהו לתמיכה בטענתם לגבי ח ובידה אין כל מסמך או כלים לקבוע האם מדובר באדם מפגר, או הלוקה בכל לקות אחרת.

14. תיק החקירה הועבר לעיוני. עברתי על ההודעות המצויות בתיק, ועל העימותים שנערכו. אין בכוונתי בשלב זה לרדת לפרטי פרטים של הודעות העדים. אין מקום לעשות זאת בשלב הזה של בקשה למעצר עד תום ההליכים, שהרי השאלה הנצרכת לתשובה היא האם קיימות ראיות לכאורה להוכחת האישומים נגד המשיבים. כידוע, נפסק, כי ראיות לכאורה הן "**ראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיבודן במהלך המשפט - תוך בחינה בחקירות, בקביעת אמינות ומשקל - יוביל לראיות (רגילות) אשר מבססות אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר**" (בש"פ 8087/95 **זדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133, 147 (1996)). עוד נפסק, כי בשלב זה אין צורך לבחון האם הראיות מלמדות על אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר, אלא די בכך שהפוטנציאל הראייתי הגלום בחומר הראיות מקים סיכוי סביר, לאחר עיבודו במהלך המשפט, לביסוס אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר (ראו: הלכת זדה הנ"ל; בש"פ 4329/12 **אימאם נ' מדינת ישראל** (13.6.12); 5678/12 **טלאקה נ' מדינת ישראל** (5.8.12)). כן נפסק, כי בשלב זה של הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים, לא נבדקת מהימנות העדים ובית המשפט אינו נדרש לשאלת משקלן של העדויות, אלא אם כן עולה על פני הדברים סתירות ופרכות מהותיות (בש"פ 4256/12 **שהאב נ' מדינת ישראל** (11.6.12) והאסמכתאות שם).

15. העבירה של גניבת הקטנוע המיוחסת למשיב מבוססת על תלונתו של המתלונן שמסר בהודעתו מיום 14.1.14, שצפה בסרט של מצלמות הבית של ארוסתו, ושם נצפה על ידו המשיב אשר מגיע למקום עם רכבו מסוג פורד קונקט ומחנה אותו. כן נצפה על ידו ח אשר לדבריו הולך וחוזר כמה פעמים ואוסף מל"מ ליד הקטנוע ממש בכניסה לבית, ולאחר מכן מגיע אדם נוסף שאותו אינו מכיר, אשר הוא זה שנכנס ולוקח את הקטנוע ויושב עליו, ואילו המשיב נמצא במקום ועושה תנועה ביד שיזוז יותר מהר. על פי האמור בהודעה, נראה כי לגניבת הקטנוע היו שותפים שלושה: המשיב, ח.ו.ס. הסרט הועבר למשטרה ועל האירועים הנצפים בו שב המתלונן ומתאר את המשתתפים בגניבת הקטנוע בהודעתו מיום 15.1.14 שעה 21:19. לגרסתו זו של המתלונן, נוספת גרסתו של חלוואני, שנכח במקום וחשוד כשותף לגניבת הקטנוע.

הנה כי כן, לאירוע גניבת הקטנוע המיוחסת למשיב קיים סרט אבטחה, שעל פי עדות המתלונן נצפה בו המשיב עם ח.ו.ס כגונבים את האופנוע, עדות נוספת היא של ח. יצויין, כי המשיב מוכר היטב לח, שכן המשיב מעסיק אותו כעוזרו בהובלות.

לטעמי, די בכך כדי לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה כלפי המשיב בעבירה המיוחסת לו של גניבת הקטנוע.

16. אשר לעבירת השוד. אף זו מבוססת בעיקרה על גרסתו של המתלונן (הודעה מיום 15.1.14 שעה 20:15). בהודעה זו מוסר המתלונן, כי לאחר שיצא מתחנת המשטרה ונסע לראס אל עמוד להביא את ח למסור את גרסתו לגניבת הקטנוע, התקשר לא ק שהוא בן דוד של ארוסתו, אשר מסר לו כי דיבר עם ח והשניים יבואו וייקחו את ח אל המשטרה. א ק עלה לרכבו של המתלונן והשניים נסעו והגיעו בסמוך לבית הקפה, שם עצר המתלונן את רכבו וח נכנס לרכב. באותה עת, לגרסת המתלונן, קפצו על הרכב לפחות 15 אנשים וביניהם היו "מ ש ומ ז, וט א ז ועוד אנשים שאני מכיר אותם בפנים מראס אל עמוד, אבל לא בשמות. הוציאו אותי מהרכב שלי, מסוג אוודי 3 והתחילו להרביץ לי בכל הגוף עם אלות ופצעו אותי וגנבו ממני את הפלאפון שלי וגם את כל הכסף שהיה איתי בכיס ששתי אלפים שקל, ומתי שאני הגנתי על עצמי בידיים, הפשיטו ממני את המעיל שלי ושהיו מרביצים לי ברחוב, אחד מהם נכנס לאוודי ונסע בה. במעיל יש לי כרטיס אשראי ויזה, וגם רישיון נהיגה, תעודת זהות וכספומט" (שם, שורות 8-12).

ח, בהודעתו מיום 15.1.14 (שעה 22:35) מוסר, כי היה זה המתלונן שחטף אותו והכניסו לרכב. באו שלושה בחורים והוציאו את המתלונן מהרכב. לטענתו אינו מכיר אותם. בהמשך הודעתו מוסר שמי שהוציא אותו, את ח מהרכב של המתלונן, היה המשיב, ואולם המשיב לא הרביץ למתלונן.

בהודעה נוספת מאותו יום (בשעה 23:39) מוסר ח כי על המתלונן קפצו המשיב, מ ז, ות ז, ופ א וסוהב וגם ט ז . עוד מסר כי בידי ת וט היו אלות והרביצו למתלונן מחוץ לרכב. תאמר היה זה שהרביץ למתלונן על הגב.

משילוב ההודעות של המתלונן וח, המסקנה היא כי קיימות ראיות לכאורה גם לעבירת השוד.

באשר לאירוע השוד, אין בכוונתי לקבוע מסמרות בשלב זה, האם מדובר באירוע שוד כטענת המבקשת, או

שמא בקטטה שהתפתחה, כטענת ב"כ המשיבים. המותב אשר ידון בתיק יחליט בקשר לשתי טענות אלה. לדעתי, הראיות לכאורה מצביעות על אירוע של שוד.

17. טענתם המרכזית של ב"כ המשיבים היא כי מלבד תלונתו של המתלונן סומכת המדינה על דבריו של ח, אשר לשיטתם הינו בעייתי, מפגר, ילדתי וכינויים נוספים שהדביקו לו. אכן, גם המתלונן מגדיר את ח שהוא בן 18 "קצת מפגר, משוגע" ועובד עם המשיב כעוזר שלו (הודעה מיום 14.1.14, ש' 7). השוטר שגבה את הודעתו של ח ביום 15.1.14 מצייין כי "הנ"ל מגמגם ויתכן וזה כשל בהגייה, או שהוא בלחץ" (שם, ש' 19-20).

בשלב זה, כפי שהובהר, אין בית המשפט בוחן מהימנותם של עדים ושאלה זו נותרת לעת הדיון בתיק העיקרי. לדעתי, העובדה שאדם מגמגם, כהבחנתו של גובה ההודעה, אין בה כשלעצמה כדי לפסול אותו כעד. באי כוח המשיבים גם לא הגישו מסמך כלשהו אשר יצדיק כבר בשלב זה אי קבלת הודעתו או להפחית ממשקלן. איני מתעלם מכך, כי ח מסר מספר הודעות, בין השאר ביחס לגניבת הקטנוע וניסה תחילה להרחיק עצמו מהשותפות הלכאורית שלו במעשה. ברם, בנושא התפתחות גרסאותיו של ח לאירועים השונים, גניבת הקטנוע והשוד, בהם צפה והיה חלק מהם יתן דעתו המותב שידון בתיק.

18. לדעתי, בשלב זה, אסופת העדויות והראיות שבידי המבקשת כפי שתיארה ב"כ המבקשת, ממלא אחר דרישת הראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיבים בכתב האישום.

19. כך הם פני הדברים, גם בקשר לשיבוש מהלכי משפט המיוחסת לכל המשיבים, וכן לעבירת האיומים המיוחסת למשיב בלבד. היינו, כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע עבירות אלה כפי שמפורט בכתב האישום.

עילת מעצר

20. בבקשה נטען, כי כנגד המשיבים קמה עילת מעצר בעילת מסוכנות כלפי בטחונן של אדם או בטחון הציבור, וכן כי קיים יסוד לחשש כי אם ישוחררו ישבשו מהלכי משפט. עוד נאמר בבקשה, כי כנגד המשיבים 2 ו- 4 תלוי ועומד כתב אישום מחודש אוגוסט 2013, המייחס להם תקיפה של סוהרי יחידת "נחשון", תוך ניסיון להעברת סם מסוכן מסוג חשיש במהלך דיון בבית משפט השלום בירושלים.

אשר למשיב 4 נטען, כי יש לו עבר פלילי מכביד וריצה בעבר תקופות מאסר ממושכות. משיב זה שוחרר אך לאחרונה ממאסר של 15 חודשים בגין עבירה של תקיפת שוטר, ואף תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי למשך 8 חודשים בגין עבירות אלימות.

21. ב"כ המשיב טען, כי מרשו נעדר עבר פלילי, נשוי, אב לילד ועובד במכבסה המשפחתית הנמצאת מתחת לביתו. לטענתו, המשיב מעולם לא נחקר ולא נעצר ויש מקום לשחררו בתנאים שאותם יקבע

בית משפט.

22. ב"כ המשיבים 2 עד 4 סבורה, כי אם יקבע בית משפט כי יש תשתית עובדתית משפטית לעבירות המיוחסות למרשיה, כי אז קמה עילת מסוכנות, אולם אין המדובר בעילה סטטוטורית, ויש מקום לשקול חלופת מעצר.

אשר למשיב 3, אין לו עבר פלילי, הוא עובד בצורה קבועה שנים, אמו עיוורת ואחותו נכה. אשר למשיב 2, המדובר בבחור צעיר כבן 20, הנמצא במצוקה. קיים נגדו תיק פתוח כאמור לעיל, אולם אין לו הרשעות קודמות.

אשר למשיב 4, אכן יש לו עבר מכביד, אולם לאור הבעיה הראייתית שעליה הצביעה, יש מקום לבחון חלופת מעצר גם לגביו.

23. מניתוח האירועים המפורטים בכתב האישום, יש לקבוע כי קמה עילת מסוכנות מצידם של המשיבים, כנטען. כאמור, יש מקום להתחשב גם לנטען על ידי ב"כ המבקשת לגבי התיק הפלילי התלוי ועומד כנגד המשיבים 2 ו- 4, וכן בעברו הפלילי המכביד של המשיב 4, אשר נגדו, כאמור, גם תלוי ועומד מאסר על תנאי בגין עבירות אלימות.

חלופת מעצר

24. כאמור, ביקשו ב"כ המשיבים לבחון את האפשרות לשחרורם של כל המשיבים לחלופת מעצר. ב"כ המבקשת טענה כי חומרת העבירות המיוחסות להם, ונסיבות ביצוען מובילות למסקנה כי אין חלופה היכולה לאיין את מסוכנותם.

25. סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים קובע, כי על בית המשפט לבחון אם "**לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחותה**", היינו בחינתה של חלופת מעצר. אכן, כפי שקבעתי לעיל, קיימת עילת מסוכנות לביטחון אדם ולביטחון הציבור מצידם של המשיבים. אולם לא ניתן לומר כבר עתה כי כל חלופת מעצר לא תסכון. יש מקום לבחון האם לא ניתן לקיים את מטרת המעצר, היינו, הרחקתם של המשיבים בשלב זה מהציבור, בדרך של חלופת מעצר, כגון מעצר בית ותנאים נוספים. לצורך זה יש מקום לקבל תסקיר מעצר בעניינם של כל המשיבים.

ער אני לטענות המבקשת ביחס לתיק התלוי ועומד כנגד המשיבים 2 ו- 4 וכן לעברו הפלילי והמאסר על תנאי התלוי ועומד נגד האחרון. עם זאת, אתן דעתי לטענות אלה ולכל הטענות של הצדדים לאחר קבלת תסקיר של שירות המבחן, אשר יבחן, בין השאר, האם ניתן לתת אמון במשיבים ויבחן את חלופות המעצר שיוצעו על ידי המשיבים.

26. למען הסר ספק ולמניעת ציפיות מהמשיבים, מובהר בזאת, כי אין בהזמנת תסקירי המעצר בעניינם משום מחויבות כלשהי של בית המשפט לאמץ המלצה לחלופת מעצר, ככל שתימצא כראויה על ידי שירות המבחן, שכן, כידוע, המלצת שירות המבחן היא בגדר המלצה וההחלטה הסופית היא בידי בית המשפט (בש"פ 7848/10 פלוני נ' מדינת ישראל (2.11.2010); בש"פ 7873/12 פלוני נ' מדינת ישראל (20.11.12)).

27. על יסוד האמור לעיל, מתבקש שירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינם של המשיבים, **לא יאוחר מיום 3.3.14**.

ב"כ המשיבים יהיו רשאים להציע לשירות המבחן חלופת מעצר שבידי שולחיהם להציע.

28. **נקבע לדיון ליום 5.3.2014 בשעה 10:30**.

29. המזכירות תזמין את המשיבים באמצעות השב"ס.

30. המזכירות תזמין מתורגמן לשפה הערבית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, י"ג אדר תשע"ד, 13 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.

אהרון פרקש, שופט